

σπάργανα

σπάργανα, τα, ουσ. [πλ του αρχ. ουσ. σπάργανον], οι φασκιές με τις οποίες περιτυλίζουν το βρέφος: «τύλιξε καλά το μωρό στα σπάργανα για να μην κρυώσει»·

- βρίσκομαι στα σπάργανα, βρίσκομαι στην αρχή, στο ξεκίνημα μιας προσπάθειας, έχω μόλις δημιουργήσει κάτι: «κάνω κάτι σχέδια για μια καινούρια δουλειά, αλλά βρίσκομαι στα σπάργανα ακόμα || άνοιξα μια καινούρια δουλειά, αλλά δεν έχω ακόμα απολαβές, γιατί βρίσκομαι στα σπάργανα»·

- είμαι στα σπάργανα, βλ. φρ. βρίσκομαι στα σπάργανα·

- στα σπάργανα, σε βρεφική ηλικία: «έχει ένα κοριτσάκι δέκα χρονών κι ένα αγοράκι στα σπάργανα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας